

пакъ ный ще го занесемъ на майкж си. Подирѣ ся проврѣхж прѣзъ прозорецѣтъ и полегына по зидѣтъ спуснххж ся на земѣтъ въ градинѣтъ. Ангелина трепереше отъ страхъ, но пакъ ся съвзе, като помысли, че туй е самыйтъ способъ за да идѣтъ при майкж си по-скоро, промжкнж ся и тя прѣзъ прозорецѣтъ и Райко ѣж пое от-долу.

Сега и двамата бѣхж въ градинѣтъ и радвахж ся, че сж ся отървали отъ затворѣ. Токо за туй бѣхж еще умыслени, защото незнаяхж, дѣ полесно могатъ сподлучи да излѣзатъ изъ градинѣтъ. Райко вървеше напредъ и разгледваше добрѣ на всякадѣ, а пакъ Ангелина подирѣ му, едвамъ поемаше душж отъ страхъ. Като ся лутахж тѣй насамъ нататакъ дѣбомъ, съзрѣхж, че сж близу до плетѣтъ, и завтекохж ся къмъ него. О, слава Богу! Пакъ смѣ были честити! я гледай, вратата отворени! Сестро, отървахмы оя! пришепиж Райко на Ангелинж и ѣж улови за ржкж.

Нека кажемъ че тѣ вече мыслехж